

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 212-ҳадис

وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا نَتَحَدَّثُ عَنْ حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَظْهَرِنَا، وَلَا نَدْرِي مَا حَجَّةُ الْوَدَاعِ، حَتَّىٰ حَمَدَ اللَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتَّهَى عَلَيْهِ، ثُمَّ دَكَرَ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ فَأَطْنَبَ فِي ذِكْرِهِ، وَقَالَ: «مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَنْذَرَهُ أُمَّتَهُ؛ أَنْذَرَهُ نُوحٌ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ بَعْدِهِ، وَإِنَّهُ يَكُرُجُ فِيهِمْ: فَمَا حَفِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ شَأْنِهِ فَلَيَسْتَ يَخْفَى عَلَيْكُمْ، إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، وَإِنَّهُ أَعْوَرُ عَيْنِ الْيَمِنِيِّ، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنْبَةً طَافِيَّةً».

أَلَا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَائُكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟» قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْهُدْ – ثَلَاثًا – وَبِلَكُمْ – أَوْ: وَيَحْكُمْ – انْظُرُوهُمْ لَا تَرْجِعُوهُمْ بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ». رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، وَرَوَى مُسْلِمٌ بَعْضَهُ. [خ 4402، م 169/100، 169، 66/120 في الفتنة، باب ذكر الدجال].

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайхи васаллам орамиздаликларида видолашув ҳажи деб гапирап эдик, лекин видолашув ҳажи нима эканини билмас эдик. У зот Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, сүнг Масих Дажжолни зикр қилдилар ва у ҳакда узоқ гапирдилар. У зот: «Аллоҳ қай бир набийни юборган бўлса, у ўз умматини албатта огоҳлантирган. Нуҳ ҳам, ундан кейинги набийлар ҳам ундан огоҳлантирганлар. У ораларингиздан чиқади. Унинг қандайлиги сиз учун махфийдир» деб, сүнг: «Лекин Роббингизнинг бир кўзли эмаслиги сиз учун махфий эмас. Дажжолнинг эса ўнг кўзи йўқ. Кўзи худди бўртиб турган узум донасига ўштайди», дедилар».

«Огоҳ бўлинг, Аллоҳ қонларингиз ва молларингизни шу кунингиз, шу

юртингиз ва шу ойингиз ҳарамлиги каби сизларга ҳарам қилди. Ҳой, етказдимми?» дедилар. «Ҳа», дейишди. Кейин уч марта «Аллоҳим, Ўзинг гувоҳ бўл!» деб, сўнг «Ҳолингизгавой бўлсин [ёки Шўрингиз курсин], қаранглар, мендан кейин бир-бирининг бўйнига (қилич) урадиган кофирларга айланиб кетманглар!» дедилар».

Имом Бухорий ривоятлари. Баъзисини имом Муслим ривоят қилдилар.

Манба: hadis.islom.uz

